

કિસ્સા કાલી-ગોરી કા.

કિસ્સા જમ જમાડી ખોપરી કા.

૨૨૬૩૬

મુદ્રક - જયરામ આપુલ માલપંકજ જોશીરાણા અમખાતા,
૧૭ ફેબ્રુઆરી દાણાપંદર મુંબઈમાં.
પ્રકાશક - હુસન મિરઝા બુકસેલર નિશાણુપાઝરાડ મુંબઈ તા. ૬

શખસ એક શહર સુરતમે ઉસીકી જોડે વાં થી દો,
એક ગોરી દુજી સાંવલ ઉસીપે વો રહાથા મો
કમાનેકા સો વો નિકલા ગયા પરદેસમે ચલકર
રૂપે કિતે કમાલાયા ફિર આયા અપને ધર વલ કર.
ચલા આવે વો રસનેસે કરે દિલમે ફિકર થુંકર,
જુદે ધરહૈ યે દોનોંકે યે ગઠડી કિસ લેખતું ધર.
મોહલે બીચ જખ આયા વો દોનોંકા ખખર પાંચી,
અપસંક લોભકા દૌડી મિસલે ચીલકે નોંચી.
પકડ કર હાથ સીધેકા વો કહને ગોરી યું લાગી,
તુમહારી યાદથી મુઝકા તો સારી રૈન મૈં જગી.
અલી ધરકા ચલો મેરે અચ્છા ખાના પકાયા મૈં,
પિછે ગઠડી સંભાલુંગી કમાઈ ક્યા કીયા તુમને.
પકડ કર હાથ બાએંકા વો સાંવલ યું કહી મુખસે,
મિયાં જખસે સિધારે હો ગવાઈ દિન સબી દુખસે.
અલી ધરકા ચલો મેરે પકાઈ ગોસ્ત મોહાઈ,
મૈં તો સાંવલ બડી રંહું યે ગોરી મુઝસે હૈ છોડી.
પિયાંકે હાથ દોનોંકી પકડકર ખીચને લાગી,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૫૩૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઉચ્ચત્ત્વ ડાહ્યા ગીતો ૩૧

વિષય ૪૩૬૮:૧ ૩૬૮

वो सांवल और गोरीकी लढाई आपमे लागी
 लगी गोरी सो यूं कहने पियाका अहोत मैं पेयारी,
 भियां आवेगे धर भेरे जला तु छोडके काढी.
 लगी सांवल तभी कहने के गोरा रंग तेरा काया,
 मैं तो सांवल सखोनी हुं पियाका हेत भुज साया.
 लगी गोरी सो यूं कहने के तु काढी ठीकरी नैसी,
 पियाका प्यार नै तुअपर अढाई मत तुकर असी.
 लगी सावल तभी कहने के ओ गोरी तेरे हां रंग,
 कभू पीढी कभू उज्जली पिया तेरे करे नै संग.
 मैं तो सांवल सखोनी हुं दिरे नै रंगोयु मेरा,
 भियां आगे भियाहने के अढेथे आधिकर सेहरा.
 तुतो आगुं भियाहीथी नवाई क्या दुई तुअपर,
 मैं तो गोरी सो इपारी पियाका याह है भुजपर.
 मैं तो उज्जलीहुं दुलोंसी अजय है गुलजार है रंगी,
 पीया भुजपर खंवर हैरे तु काढीहै सो अढंगी.
 लगी सांवल तभी कहने के गुल पैसे के अहोत आवे,
 मैं तो काढी सो हांथीसी इपै सौ लाखसे आवे.
 मैं तो उज्जली कपुतरसी तेरी धुधुवानी है काढी,
 तुतो काढीहै कवेसी उडावे मार कर गोढी.
 मैं तो काढीहुं डायलसी मेरा आवाज है पेयारा,
 भगीयेभिं रहूं टोके कपुतर कैन भीयारा.
 मैं तो उज्जलीसो सांवलसी अने पोखारवली आंसा,

તુતો કાલી નકારી હૈ તેરેસે કૌન કરે આસા.
 લગી સાવલ તબી કહને પુલવમે તીન રંગ મેરે,
 લવંગ જીરા મીરચ કાલી યે ચાવલ એકલે તેરે.
 લગી ગોરી સો યું કહને મેરા રંગ હૈ શકર ખુરા,
 ખલક મીઠાસસે ખાવે હસીકા પેટ ભર પુરા.
 લગી સાંવલ તબી કહને કાલી હૈગી કરતુરી,
 હસીકા મોલ હૈ ભારી હૈ પુરાખૂમે વા ભર પુરી.
 લગી ગોરી સો યું કહનેકે યે મરકા સો હૈ ઉજલા,
 પિયા મુઝપર લોભાવેગે ગહે કાલી તુસર ખુજલા.
 લગી સાંવલ તબી કહને અદ્ધિમ કાલી સો મહંગીહૈ,
 કુસુમોં પર પડે ઝગડે યે ઉજલી ચીજ સસ્તી હૈ.
 લગી ગોરી સો યું કહને કપાસ ઔર રૂઈ ઉજલી હૈ,
 ખલક સખ પહન્ટી કપડે એકાલી તુતો રિઝલી હૈ.
 લગી સાંવલ તબી કહને યે કાલા રંગ મુઝ ભાવે,
 અજબ કાલી સિયાહી હૈ કારાં ઉસસે લિખા જાવે.
 મૈં તો ઉજલી સો ચુંનસી હસી કીછુ કીલાતે હૈ,
 મુપારી પાન ઔર કમ્થા હસીકેખીચ ખાતે હૈ.
 લગી સાંવલ તબી કહનેકે સુર્મા સખ લગાતે હૈ,
 કે ઉરકા રંગહૈ કાલા પંડક આંખોમે ખાતે હૈ.
 લગી ગોરી સો યું કહનેકે મૈં ઉજલી હું રંગ રાની,
 સભોમે બહોત પ્યારી હું અને જાખનમે મધમાની.
 લગી સાંવલ તબી કહને જવાની મુઝસે તી હોઁ,

તેરા જખ રંગ ખાલોંપરહેા બુઢા દેખકર રાવે.
 લગી ગોરી સો યું કહનેકે મેં ઉજલી હું જીવ મોતી,
 તુ તો કાલી હૈ હબશીસી પિયા બિન અખ રહે રાતી.
 લગી સાંવલ તબી કહને બડાઇ ક્યા દિખાતી હૈ,
 કાલે દર્યાકા મોતીહૈ ઉસે ક્યા તુ સરહાતી હૈ.
 લગી ગોરી સો યું કહનેકે મેં હું ચાંદકા તુકડા,
 ટ કાલી આરસી લેકર તેગ તો દેખવે મુખડા.
 લગી સાંવલ તબી કહને તેગ તો ચાંદ હૈ છોટા,
 મેરા આસ્માન હૈ કાલા જમીગે બહોત હૈ મોઠા.
 લગી ગોરી સો યુ કહનેકે ઉજલા દીન સો હૈ મેરા,
 તુ તો કાલી અન્ધેગીસી ચલે ને જાર કુછ તેરા.
 લગી સાંવલ તબી કહનેકે હવાદી દિન મને હોવે,
 થંડી ચે રાત હૈ સારી ખલક આરામ સે સોવે.
 લગી ગોરી સો યું કહનેકે ગોરે દો છીપાએ હૈ,
 જો તેરે દાંત હૈ ઉજલે ઝૈર ફુલ નખ લગાએ હૈ.
 આંખોંકા ફેડ ડાલુંગી કે દાંતોંકા ગીરદુંગી.
 તુએ બુઢયા બનાકરકે સો બુખિ કર બિઠાદુંગી.
 લગી સાંવલ તબી કહનેકે કાલે તીન ચુ રાએ હૈ,
 મીસી કાજલ અને ખાલા ચે મુખપર તીલ લગાએ હૈ.
 આંખોંમે કિ કીયા કલાઈસે મેં ફેડ ડાલુંગી,
 તેરે સરકે સભી ખાલાં અભી મેં તોડ ડાલુંગી.
 લગી ગોરી સો યું કહને મેં તો ઉજલી સો રૂપારે,

દેવે જીસપાસ રૂપારે સલામ ઉસેકો કરે સારે.
 લગી સાંવલ તબી કહને લોહા તલવારકા કાલા,
 હિમ્મત આવે તો ચલા મારે રૂપૈયા કૌન હૈ સાલા
 લગી ગેરી સો યું કહનેકે છજલા દુધ હૈ પ્યારા.
 ખલક સખ ઉસેકો ખાતી હૈ ઉસીકા કામ હૈ ન્યારા,
 લગી સાંવલ તબી કહને યે કાલમે કહલાતા હૈ.
 પરીન્દે બનવર આદમ સખીકો યે ખિલાતા હૈ,
 વો સાંવલ ચૌર વો ગેરી દોનોમે કોઈ ના માની.
 ગુસ્સા હોકર શીતાબીસે મિથેકો હથેકો તાની
 મિયાને તખ ગુસ્સા હોકર કહા તુમકો મેં કહતા હું
 મુઝે દોનો બરા બર હો યે ગઠડી બાંટ દેતાહું.
 મુઝે કાલી પીયારી હૈ અને ગેરી સો મન ભતી,
 બુરા ડીસેકો ન ક તા હું યે દોનોતો હૈ સંગાતી.
 મુને સાંવલ વ ગેરીકા યે ઝગઝ હોગયા ખાસા,
 દિયે તખ બાટકર રૂપીયે દોનોકી પુરી હુઈ આસા.
 કે સન એક હજાર દો સો બરસપર સોલા હુયેયે જખ,
 કીસ્સા પદ્મ મને લિખ્યા મહેશાબા મિયા મેં તખ.
 શુદ્ધ તારીખ પહીલીકા કીસકે તે ચલાયા હૈ,
 કે હરતેકે અન્દર પુરા જુમેકે દિન બનાયા હૈ.
 સુખન શેખ દીન કહતા હૈ કે યે બાતાં નહી હોંગી,
 પદો કલમા મોહમ્મદકા લે હરદમ યાદ મોલાકી.

તમામ શુદ્ધ.

કિસ્સા જમ જમાકી ખોપરીકા.

નાગહાં કુદરત ખુદાસે યું હુવાં.
જીન જમીનો આસમાં પચ્ચેદા કીયા.
છાજતી હચ્ચે ઉસહી સાહેબકા બખ્ખાન,
જીનને સરજા હચ્ચે એ કુદરત કુલ જહાન.
ખાક પાનીસે અજબ બલકત ઘડે,
આપ પચ્ચેદા કરકે નાપચ્ચેદા કરે.
બહોત હચ્ચે ઉસકા દરમ ખર અંખીયા,
મોજીઝા કુદરતકા હચ્ચે ઉનંકા દીયા.
ખર તમામી અંખીયા હકકા સનામ,
અંજ હમા આલમ હચ્ચે હદયા મુદામ.
દર રીવાયાને સહી અંજ રાવીયાં,
જમ જમાકા કીસ્સા યું કીતા બયાં.
એકદીન ઈસા નખી દરયા કીનાર,
દેખતે જતેથે સનચે કીરદીગાર
રાહમેં આઈ નજર એક ખોપરી,
બહોત દીનદી થી વોહ જે સુખી સડી.
માસ ગલ માટી હુચ્ચેથે ઉસકે હાડ,
કીડીયાં ઉસમેં ભરીથી ખેશુમાર.

મુઠ્ઠા ચોર આંખોમેં બસ ભરગઈથી ધુલ,
 જડ સીતી છુટેથે સખ દાનોડે મુલ.
 ઈસ તરેહ દેખી પડીથી ખે પરી,
 દર દીલે ઈસા તફકર આં પડી.
 કુદરતે રખ દેખકર અચરજ હુએ,
 અઝ તફકર ખીચ વોહ હુએરત રહે.
 સાઅને બાદઝ કહે અએ બુલગલાલ,
 કર મુજહે માલુમ ઈસકા કુલ ચેહ હાલ.
 યા ઇલાહી તુને ચેહ ખલકત કરી,
 આપ કુદરત અપની ફેર ઝાહીર કરી.
 હુસ્નો ખુબી દેકે ઉસકો મીસલે કુલ,
 ફિર મીલાયા હૈ ઇસે દર ખાકો ધુલ.
 તુજહુએ સાહેબ બોલનેકી જ નહીં,
 હમકો યાં હમ મારનેકી જ નહીં.
 યા ઇલાહી કર તુ અબ તેરા કેરમ,
 મુજહ બતા ઇસ ખોપરીકા સખ ભરમ.
 તા કે વાકીફ હું બહાલે ખોપરી,
 અન્વલો આખીર જો ઈસ કે સર પડી.
 આએ હું જખરીલ અઝ એઝદ તઆલ,
 ખોપરીકા આનકર કીના સવાલ.
 બોલ ઈસાસે જો તુજહ પુછે સુખન,
 હાલ સખ અપના નયા ચોર જો કહન.

જીખરીલ ઈસાકો સભી બોલા અહેવાલ,
 બંકે પુછો ખોપરીસે તુમ સવાલ.
 હજારતે ઈસા નખી નઝદીક બ,
 ખોપરીસે હાલ રખ ઉસકા પુછા.
 રખકી સૌગંદ દે કહાં અચ્ચે ખોપરી,
 હાલ અપના કહે મુજહે તુ ક્યું પડી.
 હાલથા અન્વલ તેગ સુન કીસ મીસલ,
 ખુખ સુરતયા કે તુ થા બદશીકલ.
 ખાદશાહ તુ થા કે યા મરદે ગદા,
 મરદે દવલતમંદયા યા બેનવા.
 ખોપરી ઈસાસે યુ બોલી સુખન,
 મરગચેકા મેરે હોગચે કઈ કરન.
 ખાદશાહયા મયેં બમુલકે મીસરો શામ,
 હકત કીશવરમેં સુનો મેરાયા નામ.
 ચાલીસ હજાર શહેર મચેં અપને બનાચે,
 સવ હજારાં બાગ મચેં અપને લગાચે.
 છે હજારાંથીં સહેલી મીસલે માહ,
 હીરેકી બા ઝેવરો તાજે કુલાહ.
 એક હજાર પહેલવાંથે લશકરી,
 સખકા દેતાયા બહોત મચેં દીલખરી.
 ચેહેલ હજારાં બંદચે રૂમી ગુલામ,
 હર કિસીકા તાજે ખીલઅતથી ઈનામ.

લાવ લશકરકા નજનું અંતો પાર,
 બહોતથે અકબુ' વે અઝ હદો શુમાર.
 જુમલા મીસકીના વ દુરવીશા શહેર,
 લંગરે શાહીસે ખાતે પેટ ભર.
 સાતસવ કુતેથે અઝ બહેરે શીકાર,
 ખાઝ શીકરે ચોર ચીતે બેશુમાર.
 પાદશાહયા ઇસવઝે મચ્ચે દરજહાં,
 દુખો અબ તોં હાલ મેરા હચ્ચે યહાં.
 ફિર કહે ઈસા તુજહે કીતનેક સાલ,
 હોગચ્ચે હચ્ચે યાં પડા હચ્ચે ઈસ મીસાલ.
 વોહ કહા નવં સવ ખરસ મુજહકો હુચ્ચે,
 દુખો ગલકર હાડબી માટી હુચ્ચે.
 બાદખાં ઈસા નખી ઉસકો કહે,
 બોલ ખ્યાલા મચ્ચોતકા ક્યુકર પીચ્ચે.
 તખ કહા ઉસ ખોપરીને હોશીયાર,
 મચ્ચે ગયાથા એકદીન બહેરેશી કાર.
 બહોત કુછ લાયાશીકાર ઉસ દીન પકડ,
 શાનો શવકતસે મચ્ચે આયા ફીરકે ધર.
 તનમેં પચ્ચેદા હોગઈ ઉસ દીન જલન,
 તપકે મારે જલગયા સારા બદન.
 છુક તો મુતલક મેરી જતી રહી,
 નીંદણી આખોસે બીલકુલ ઉડગઈ.

મુંહણી મેરા હોગયા એકબાર ઝઢ,
 બંદ બંદમેં હોગયા મેરે જો દર્દ.
 આનકર હાઝીર હુએ સારે હકીમ,
 બહોતસે શરબત પીલએ મુજહ ક્ષીમ,
 લેકીન તપકી સોઝ તો બુજહી નહીં,
 કંઈ દવા દારૂ મુજહે લાગી નહીં.
 બહોત દીન સર માર રહે સારે તબીબ,
 મએતકી દારૂં નહીં ફીરગએ નસીબ.
 સાત દીન ઉસ હાલમેં ગુઝરેજી દહા,
 મએત આ હાઝીર હુઈ તબ નાગહાં.
 ચાર ઉઝકે હાથયે આર ચાર સર,
 દેખને ઉસકો ગયા મએ સુધ બીસર.
 મેરે ગલેમેં આંકે હાલે સો ઝન્જર,
 હાલ મેરા હોગયા બહોતહી હકીર.
 જીવ તો હલકુમમેં રહેગયા અટક,
 જીબ તો દહેશતંક મારે ગઈ લટક.
 સાંસણી ના લે સેકું સીના રંધાએ,
 આંખ ઝરાં ખોલકર દેખા ન જાએ.
 હાથ દોનોં પહોંચે મલનેસે રહે,
 પાંવકે ટખનેણી હલનેસે રહે.
 સરકી મેરે હુટતી જાવેં રગાં,
 જીવ તો ભાગા ફીરે જાવે કહાં.

ગર ન હોતી બંદ થેહ મેરી, ઝબાં
 આસમાં તક પહોંચતી મેરી ધુગાં.
 જીવડે બેઠી સો મગ્ગેં કીતને કહું,
 મગ્ગાતકી નલખી ઝબાંમિં હજે હજું.
 મારકર તખ જીવ મેરા લે ચલે,
 લાવલશરથા મેરા સો તલમલે.
 માલો ઝર ખગ્ગો અગર વાખોં કરોડ,
 જીવ લેનેહાર ના દેવે સો છોડ.
 હઝરતે ઈસાને ઉસકો ફિર કહાં,
 ગોરમેં ક્યા મામેલ તુજહસે હુવા.
 જખ અંધેરી ગોરમે તુજહકો સુલાએ,
 રાત પહેલી ગોરમેં ક્યું કર સો જાએ.
 કહે તુજહે વાં દુખ હુવા યા સુખ હુવા,
 દુખ સુખ અપના દેસખી મુજહકો ખતા.
 જમજમાકી ખેપરી બોલી અસીર,
 ગોરમેં રખતે જાએ મુતકિર નકીર.
 દેખતેહી ઉનકી સુરત ડર સો આએ,
 મગ્ગે તો જાના મારકર મુજહકો સો ખાએ.
 ચશમ અરઝુક રૂખ સીયાહ દંદા દરાઝ,
 ખાલ લંખથે બદનપર રૂખ દરાઝ.
 હાથમેં હરએકકે ગુરજે ગીરાં,
 એક ગુરઝ મારે તો તુટે આસમાં.

ઉસ તરેહસે આ ખડે મેરે કને,
 પુછને લાગે મુજહે દોનોં જને.
 કહે શીતાબી કચ્ચોન હચે તેરા ખુદા,
 મચેં કહાં ઉરતેહી તુ મેરા ખુદા.
 ગુઝ બારી મુજો પેહ મારા નભી,
 હાડ મુરા હોગચે મેરે સભી.
 અન નામ વોહ મુજહચેયોલેહચેં તભી,
 ક્યુ ન ખતીકે જનતા ચોર અપના નખી.
 ક્યુ ન બજલોં મુને હુમ પચેદા કીયા,
 જન મ ન જોર મનાવી ન દરજત દીયા.
 પાદશાહી ની મુજો કુન્યા બીતર,
 નખત બીતર હુમ મરખર છતર.
 અખ નજા તેરી મેલી હચે અચે લઈ,
 માર ખાયા કર તુ અખ છુટકે નહીં.
 ફીરકે માગ મેરે તઇ મુરચે ગીગં,
 ઝરરા ઝરરા હોગચે નખ ઉરતેખવા.
 આ નખી અલાહ જો તૂમ માગે દુઆ,
 તખસે પાયા અતગારી અઝ બલા.
 બાતસે ફરીંગ જો મચેં હુંગા ઈતાલ,
 ફિર પંડગા સરખે મેરે આ જન્મલ.
 ફિર જલાવેગે મુજહે વે નારખેં,
 ઝરરા તાકત નહીં મુજહે ઉસ કારખેં.

હ- કરમ મુજહ હાલપર તુ અચ્ચે નખી,
 માંગ હકસે વોહ મુજહ બખ્શે અલી.
 યા નખી અલ્લાહ તુમ માંગો દુઆ,
 ઈસ અકુબત ઝોર બલાસે મુજહ છુડા.
 અખ મુજહે તાકત નહીં દુખ સદે સકું,
 તુમ ખીના ચેહ ખાત જ કીસકો કહું.
 ફિર અગર જના હો મચ્ચે દુનયામે આઈ,
 બર ખુદા ઝોર બા નખી ઈમાન લાઈ.
 હઝરતે ઈસા નખી રોકર ચલા,
 સીઝદમેં સરરાખકર માંગી દુઆ.
 યા ઈલાહી ચેહ દુઆ કરતુ ક'બુલ,
 અઝ તુફઅલે હઝરતે અહમદ રસુલ.
 જમજમાકો જીવતા કર યા ઈલાહ,
 કર કરમકી તુ મેરેપર એક નીગાહ.
 હકકી દરગાહમેં કુબુલ હુધ ચેહ દુઆ,
 જમજમા જીવતા હુવા ચંગા લલા.
 બા નમાઝે રોઝો શખ મશગુલથા,
 દવલતે દુનયામે જખ્ખનક જીવતા.
 જીસને ખાધ સરમેં ઠોકર એકબાર,
 ફિર ન છેતરાવે કબુ વોહ ખાર ખાર.
 આકીબત હોકર મુસલમાં વોહ હુવા,
 લાય કે દીદાર જન્નતકા હુવા.

જમજમા ઈસાકિ દામન આ લગા,
અવલો આખીર હુવા ઇંસકા લલા.
દામને હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તફા,
રાતદીન રહેતા હુએ આવેમ સખ લગા.
મઅોતકે દરયાવકા હોવે ઉંતાર,
તુમ ઉતારો યા નબી આલમકો પાર.
તુમસે ઉતરેં પાર સખ આલમ તમામ,
હદયઅ આલમ દરદાં વરસલામ.
તમામ શુધ.

ઉરદુ જુઘાન ઓર ગુજરાતી હરફેંમેં પહડનેકે કાબીલ કીતાબે.

નાવેલ	ર. આ.		ર. આ.
યુસુફ દીલહારા	૦-૧૦	કિસ્સા હાતમ તાઈ	૦-૧૪
માલતજી બેટી	૦-૮	કિસ્સા ખલીફા હાફિઝ રસીદ	૦-૩
કમાશનખીખી	૦-૬	નાજની પદાનન ખાતસવીર	૦-૨
પિયારીકા આશીક	૦-૩	જહેરે ઇસ્ક ખન્જરે ઇસ્ક	૦-૬
તોતા મૈના કામીલ	૧-૮	કિસ્સા લૈલા મજનુ	૦-૨
સુંખાકે મસહુર વમારૂં મુકમ		હદીયેતુલ મુસલેમીન	૦-૮
મીલ નાટક ગાયન મેજબાની		પતસુરા મૈ દુવાએ ગંબુલ	
જૈહેરે મસલામ છપતા હૈ		આર્સ મૈ દરદે તાજ વગેરા	૦-૪
એક રૂપીયા		મોલૂદ ગુલબરે જન્મત	૦-૫

જાને ઇસલામ	૦-૧૦	મજમુએ શહાદત	૦--
તુરેઇશલામ	૦-૧૦	શાહીદે કરબલા	૦--
શીમતી મંજરી	૦-૧૦	સખાવત નામા	૦--
ખુની શેરની	૦-૮	તુરનામા	૦--
દોલતા કા ગુલામ	૦-૮	શાહાવત નામા	૦--
દાગે હસરત	૦-૬	સકરાત નામા	૦--
તુરકી પૂતલી	૦-૬	લીલા નામા	૦--
ચહુદીકી લડકી	૦-૬	માલગર નાગાર રી	૦--
બાપકા માતીલ	૦-૬	લાગ્ન માગયોરી	૦--
ઈન્ફર મના	૦-૨	ગેનેમેન વાની	૦--
ફરે બે મોહબત	૦-૩	ગિસામીરા સખદઅલી	૦--
દોરગી દુનીયાં	૦-૬	મ સિયાહુર	૦--
ખુબ મુગ્ત બલા	૦-૮	મરમિયા શીરી	૦--
સૈયદે હવસ	૦-૬	શાહાવત	૦-૮
દારવાને અમીર હમગ	૩-૮	ફરે પાઈક	૦-૪
		ચુરનકા લટકા	૦-૨

મસહુર નામી નામી જહદ કબ્રાલી

નામે મહેબુબા	—૨	કબ્રાલી મહેરીલ	૦-૬
આઈનએ ગિલાફત	૦-૨	કબ્રાલી માસુફા	૦-૨
કેસી આખે શીરેલી	૦-૨	નોફ એ કબ્રાલી	૦-૬
તીર છી નજર	૦-૨	બોલતી મેના	૦-૨
બમબાઈ કિમાશુકા	૦-૨	દીલરબા માશુક	૦-૨
આશકે માશુક કી ઓડખાડ	૦-૨	રમદા કબ્રાલ	૦-૨
મહોર કબ્રાલી	૦-૬	આશકે જુલજુલ	૦-૨
		નીસરો જુલજુલ	૦-૨

હુસેન મિરઠા બુકસેલર નીસાન પાડા રોડ મુંબઈ નં. ૬

